

មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា

សម្ភាសន៍ជាមួយ សារី សយ ហៅ រស់ សយ ភេទប្រុស អាយុ ៦១ ឆ្នាំ

មុខងារសម័យខ្មែរក្រហម: “អនុសេនាធំ”

ស្រុកកំណើតនៅភូមិតារាអាក ឃុំឈូរាំង ស្រុកពញាឮ ខេត្តកណ្តាល
រស់នៅភូមិទួលតាសេក ឃុំត្រពាំងប្រាសាទ ស្រុកត្រពាំងប្រាសាទ ខេត្តទន្លេសាប

ថ្ងៃទី២៥ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១៣

សម្ភាសន៍ដោយ: សុខ វណ្ណៈ

០១:២៥:២៤

៣០ ទំព័រ

វណ្ណៈ: ចឹងថ្ងៃហ្នឹងថ្ងៃទី២៥ ខែ១១ ឆ្នាំ២០១៣ ខ្ញុំឈ្មោះ សុខ វណ្ណៈ មកពីអង្គការមជ្ឈមណ្ឌល
ឯកសារកម្ពុជា ។

សយ: បាទ ។

វណ្ណៈ: ខ្ញុំមិនបានមកដល់ភូមិឃុំពូហ្នឹងក៏ចង់ដឹងរឿងរ៉ាវដែលកើតឡើងកន្លងមកតាំងពីសម័យសង្គ្រាម
រហូតបច្ចុប្បន្នពួកណាស់?

សយ: បាទ ។

វណ្ណៈ: ចឹងបទសំភាសខ្ញុំជាពូហ្នឹង តើខ្ញុំអាចយកទៅសរសេរទុកឲ្យក្មេងជំនាន់ក្រោយ បានដឹងពូមិនថា
អីទេ ពូមិនយល់ទាស់ទេ?

សយ: បាទ ។

វណ្ណៈ: ចឹងជាដំបូងខ្ញុំចង់ស្គាល់ឈ្មោះ ពូ ពូឈ្មោះអីដែរ?

សយ: ខ្ញុំឈ្មោះ សារី សយ ។

វណ្ណៈ: ចឹងពូមានឈ្មោះ ហៅក្រៅទេ?

សយ: ហៅក្រៅ រស់ សយ ។

វណ្ណៈ: ចឹងពូអាយុប៉ុន្មានហើយ?

សយ: ខ្ញុំកើតឆ្នាំ១៩៥២ ។

វណ្ណៈ: ប្រពន្ធពូឈ្មោះអីដែរ?

សយ: ឈ្មោះ អុន ។

វណ្ណៈ: គាត់អាយុប៉ុន្មានដែរ?

សយ: កើតឆ្នាំ១៩៥៩ ។

វណ្ណៈ: ពូមានកូនចៅប៉ុន្មាននាក់សព្វថ្ងៃ?

សយៈ កូនមាន៧នាក់ ។
 វណ្ណៈ៖ ស្រីប៉ុន្មានប្រុសប៉ុន្មាន?
 សយៈ ស្រី១ ប្រុស៦ ។
 វណ្ណៈ៖ ចឹងពួកល់ថ្ងៃហ្នឹងមានតូនាទីអីដែរ?
 សយៈ ខ្ញុំសមាជិកក្រុមប្រឹក្សាស្រុក ។
 វណ្ណៈ៖ ចឹងក្រៅពីជួយធ្វើការងារស្រុកហើយនៅផ្ទះពូធ្វើស្រែចម្ការឬយ៉ាងម៉េច?
 សយៈ ធ្វើស្រែចម្ការ ។
 វណ្ណៈ៖ ចឹងកូនពូមាន៧នាក់ហ្នឹងសព្វថ្ងៃនៅក្នុងបន្ទុកគ្រួសារឬមួយមានគ្រួសារទៅនៅកន្លែងផ្សេងៗ
 គ្នាហើយ ។
 សយៈ ភូមិមែនទែនតែមួយទេ តែមានគ្រួសារហើយអស់បួននាក់ហើយ ។
 វណ្ណៈ៖ ចឹងនៅសល់ក្នុងបន្ទុកបីនាក់?
 សយៈ បាទ ។
 វណ្ណៈ៖ ចឹងឪពុកពូឈ្មោះអីដែរ?
 សយៈ ឈ្មោះ រស់ ស៊ីម ។
 វណ្ណៈ៖ ម្តាយ?
 សយៈ ជីម ចៃម ។
 វណ្ណៈ៖ ចឹងរាល់ថ្ងៃលោកទាំងពីរនៅរស់ឬមួយស្លាប់ហើយ?
 សយៈ ស្លាប់ហើយ ។
 វណ្ណៈ៖ បងប្អូនពូបង្កើតមានប៉ុន្មាននាក់?
 សយៈ ទាំងអស់មាន៨នាក់ តែស្លាប់អស់ហើយនៅតែខ្ញុំមួយទេ ។
 វណ្ណៈ៖ ចឹងមានស្រីប៉ុន្មានប្រុសប៉ុន្មាន?
 សយៈ មានស្រី២ប្រុស៦ ។
 វណ្ណៈ៖ បងទី១ ឈ្មោះអីដែរ?
 សយៈ បងទី១ ឈ្មោះ រស់ ហួរ ។
 វណ្ណៈ៖ ចឹងទី២?
 សយៈ ទី២ខ្ញុំហ្នឹងឯង ។
 វណ្ណៈ៖ ទី៣?
 សយៈ ទី៣ ឈ្មោះ សិន ។

វណ្ណៈ៖ ទី៤ ?

សយៈ សៀង ។

វណ្ណៈ៖ ទី៥ ?

សយៈ ឈ្មោះ ស ។

វណ្ណៈ៖ ទី៦ ?

សយៈ ឈ្មោះ ខេម ។

វណ្ណៈ៖ ទី៧ ?

សយៈ ទី៧/ឈ្មោះ ចន ។

វណ្ណៈ៖ ហើយពួកគាត់ទាំងអស់ហ្នឹងស្លាប់ដោយសារអីទៅ ?

សយៈ មើលឈ្មោះ ហួរ ហ្នឹងសម្លាប់ជំនាន់ ប៉ុល ពត ទេ ។

វណ្ណៈ៖ គាត់មានប្រាណចូលធ្វើបដិវត្តទេ ?

សយៈ អត់ទេ មកពី១៧/មេសា ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងឈ្មោះ សិន ?

សយៈ សិន ហ្នឹងស្លាប់ដោយសារជំងឺទេ គាំងពីមុននេះហ្នឹងទៀត ។

វណ្ណៈ៖ ចុះសៀង ?

សយៈ សៀង ក៏ស្លាប់ដោយសារជំងឺដែរ ស្លាប់ដោយសារជំងឺទាំងអស់ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកាលហ្នឹងចូលបដិវត្តតែពូមួយទេ ?

សយៈ បាទ! តែខ្ញុំមួយទេ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងស្លាប់សម័យខ្មែរក្រហមតែឈ្មោះ ហួរ មួយទេ ?

សយៈ បាទ! តែ ហួរ មួយ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងក្រោយពីហ្នឹងស្លាប់ក្រោយ៧៧ ?

សយៈ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងភូមិកំណើតពូនៅណាដែរ ?

សយៈ ភូមិកំណើតនៅភូមិការអោក ឃុំជូរាំង «ឈូរាំង» ស្រុកពញាឮ ខេត្តកណ្តាល ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងសព្វថ្ងៃនៅភូមិអី ?

សយៈ ខ្ញុំភូមិទួលតាសេក ឃុំត្រពាំងប្រាសាទ ស្រុកត្រពាំងប្រាសាទ ខេត្តខត្តរមានជ័យ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកាលពីតូចពូមានប្រាណរៀនសូត្រអីដែរ ?

សយៈ ខ្ញុំរៀនប្រាណត្រឹមថ្នាក់ទី១០ «បាស» ។

វណ្ណៈ៖ នៅសាលាណាទៅ?

សយៈ នៅសាលាវត្តតាអោកហ្នឹង គេដាក់វត្តអង្គជុំវិញវត្តហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងមានមូលហេតុអីបានពូលបំរៀនត្រឹមហ្នឹង?

សយៈ ការលំបាករបស់ខ្ញុំហ្នឹងសំខាន់ទី១លក្រហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកាលហ្នឹងពូលបំរៀនមុនរដ្ឋប្រហារឬមួយលបំរៀននៅឆ្នាំរដ្ឋប្រហារឆ្នាំ១៩៧០ ?

សយៈ លបំរៀនមុនរដ្ឋប្រហារទៀត ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងនៅពេលឆ្នាំរដ្ឋប្រហារឆ្នាំ១៩៧០ ពូនៅដូះជួយធ្វើស្រែចម្ការឬមួយយ៉ាងម៉េច?

សយៈ ខ្ញុំធ្វើស្រែធម្មតា ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកាលហ្នឹងពូមិនទាន់មានក្រសួងទេ?

សយៈ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងនៅពេលកើតរដ្ឋប្រហារឆ្នាំ១៩៧០ ហើយនៅក្នុងភូមិពូមានរឿងរ៉ាវអីកើតឡើងខ្លះនៅក្នុងពេលហ្នឹង មានពិណាមកចលនាឬមានគេមកឃោសនាយ៉ាងម៉េចដែរ?

សយៈ កាលដែលមានរដ្ឋប្រហារហើយដូចជាមានឈ្នួលបំណុល ទៅចលនាបំផុសកម្លាំងឲ្យយើងចូលគស្តិ កាលហ្នឹងមិនមែនថាចូលខ្មែរក្រហមទេ កាលហ្នឹងថាចូលព្រៃម៉ាកនោះ ថាចូលរំដោះសម្តេចឌីចឹងទេ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកាលហ្នឹងមានដែលបានស្តាប់តាមការប្រកាសរបស់សម្តេចឲ្យកូនចៅចូលព្រៃម៉ាកមានឮទេនៅពេលហ្នឹង?

សយៈ កាលហ្នឹងខ្ញុំមិនបានឮដឹង តែមានគេអ្នកទៅបំផុសហ្នឹង ឈ្នួលបំរៀន មេឃុំខាងព្រៃហ្នឹងគេទៅបំផុសចឹងទៅដល់ខែ១១ ឆ្នាំ១៩៧០ ខ្ញុំចាប់ចូលតែម្តង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងចូលនៅឆ្នាំរដ្ឋប្រហារភ្លាម?

សយៈ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ កាលហ្នឹងគេមានមកបង្ខំឲ្យយើងទៅឬយើងមិនចង់ទៅក៏បានដែរ?

សយៈ កាលហ្នឹងយើងស្ម័គ្រចិត្តដែរ គេអត់មានមកចាប់បង្ខំយើងទេ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងពូចូលដំបូងចេញពីដូះទៅ ពូទៅនៅកន្លែងណា?

សយៈ ខ្ញុំចេញមកនៅគេហៅថាព្រៃបារាំងៗ ម៉្លោះតែគេហៅព្រៃបារាំងអាហ្នឹង ទៅចូលនៅជាមួយគេហ្នឹងឯងធ្វើឈ្នួលបំរៀន ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងនៅខាងខេត្តកំពង់ស្ពឺ?

សយៈ បាទ! អាហ្នឹងនៅជាប់ខេត្តនេះដែរហ្នឹង ខេត្តកណ្តាលដែលហ្នឹងនៅចន្លោះហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងមិនឆ្ងាយពីស្រុកកំណើតប៉ុន្មានទេ?

សយៈ បាទ!មិនឆ្ងាយប៉ុន្មានទេ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងដំបូងធ្វើជាឈ្មួញទេ?

សយៈ បាទ!ជាឈ្មួញ ។

វណ្ណៈ៖ ឈ្មួញកាលបង្កើតការពារអីខ្លះទៅ?

សយៈ ឈ្មួញពេលបង្កើតតាមមេឃុំទៅចលនាក្នុងភូមិអីបង្កើត យើងតាមការពារគេបង្កើត ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកាលបង្កើតអ្នកសទាញប្រជាជនឲ្យយល់ពីមតិរបស់កូរ?

សយៈ បាទ!ឲ្យយល់ពីមតិរបស់វត្តនោះ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងពួកចូលធ្វើឈ្មួញបង្កើតបានរយៈពេលប៉ុន្មានហើយបន្តទៅខាងណាទៀត ដ្ឋាន់ទៅកន្លែងណា ហើយចូលធ្វើអីវិញ ចូលធ្វើយោធាស្រុកឬបញ្ជូនទៅសមរភូមិមុខយ៉ាងម៉េចទៀត សូមពូជ្ឈយរៀបរាប់តាមដំណើររឿងផង?

សយៈ ក្រោយពីធ្វើឈ្មួញហើយឆ្នាំ១៩៧១ បានចូលទៅក្នុងទ័ពតំបន់ គេហៅថាតំបន់១៥ ហើយអ្នកដឹកនាំបង្កើតឈ្មោះ ជ័យ អន ។

វណ្ណៈ៖ មេកងពលឬមេតំបន់?

សយៈ មេតំបន់ឈ្មោះ ជ័យ អន ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងមិនមែន ចេង អន?

សយៈ ជ័យ អន វន វ៉ែត ជ័យ អន ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងពួកមានស្គាល់ពីណាទៀត?

សយៈ អត់ទេ ខ្ញុំស្គាល់តែមួយបង្កើតទេដំបូង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកាលនៅតំបន់១៥ ?

សយៈ បាទ!តំបន់១៥ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងពួកទៅទ័ពតំបន់១៥ បង្កើត វាមានទីតាំងនៅកន្លែងណាតំបន់បង្កើត?

សយៈ តំបន់១៥ បង្កើតមែនទែនចាប់ពីតំបន់ភ្នំស្តីទេ ទៅក្រោយថ្នាក់ពន្ធបន្តិច គេហៅភ្នំអីទេ ហើយរហូតមកដល់ភូមិពន្ធពិភាគអីបង្កើតគឺតំបន់១៥ ហើយបង្កើតមកដល់វត្តអង្គព្រលឹងនេះ អាបង្កើតតំបន់របស់គេហើយបង្កើត យើងទៅរៀនទៅសូត្រហាត់វិកហ្វីនអីទៅម្តុំបង្កើតដាក់ថាវត្តអង្គព្រលឹង ក៏បានដែរ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងនៅម្តុំបង្កើតយើងធ្វើការអីឬចូលសមរភូមិឬនៅពេលបង្កើត?

សយៈ នៅទេ តំបន់ហ្នឹងគ្រាន់តែរីកហ្នឹងចឹងទៅ ដល់នេះទៅយើងស្នាក់វាយឈ្នួបចឹងទៅណាស់
នៅម្តុំវត្តពាំងក្នោត វាបាតដឹង ភ្នំបាសិទ្ធ យើងស្នាក់វាយឈ្នួប ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកាលហ្នឹងវាយជាឈ្នួបទេ?

សយៈ បាទ! វាយជាឈ្នួប ។

វណ្ណៈ៖ កាលហ្នឹងវាយជាមួយទាហាន លន់ នល់?

សយៈ បាទៗ! ជាមួយទាហាន លន់ នល់ ។

វណ្ណៈ៖ នៅម្តុំណាខ្លះ?

សយៈ នៅម្តុំវត្តពាំងក្នោត ។

វណ្ណៈ៖ នៅខាងខេត្តកំពង់ស្ពឺ?

សយៈ បាទ! ខេត្តកំពង់ស្ពឺ វាបាតដឹង ម្តុំភ្នំបាសិទ្ធ តំបន់ភ្នំបាសិទ្ធ អាហ្នឹងវាចង្វេះខេត្តកំពង់ស្ពឺ
ចង្វេះខេត្តកណ្តាល អាជូរលេខ២៦ ហ្នឹងនោះ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកាលហ្នឹងមានសហការណ៍ជាមួយវៀតណាមទេ មានចូលវាយជាមួយវៀតណាមទេ?

សយៈ ខ្ញុំមិនដែលប៉ះទេ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងពូនៅខាងកងទ័ពរំដោះហ្នឹងវាយជាមួយ លន់ នល់?

សយៈ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងដល់ឆ្នាំ១៩៧២-៧៣ វាយសំដៅមកភ្នំពេញហ្នឹង ពូវាយតាមប្រកណា?

សយៈ នៅឆ្នាំ១៩៧៣ ខ្ញុំបានចូលកងទ័ពខាងភូមិភាគពិសេស ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងផ្លាស់ចេញពីតំបន់វិញ?

សយៈ បាទ! ផ្លាស់ចេញពីតំបន់បានគេបញ្ជូលទៅភូមិភាគពិសេស ខ្ញុំនៅក្នុងអង្គភាពវរសេនាតូច
លេខ២១៤ ។

វណ្ណៈ៖ ពីណាគេជាប្រធានវរសេនាតូចហ្នឹង?

សយៈ ដឹកនាំដោយលោក អ៊ី អង់អាច ចឹងតែម្តង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងភាគប្រធានវរសេនាតូច?

សយៈ បាទ! ហើយសមរម្យប្រយុទ្ធនៅខាងលិចភ្នំពេញ ម្តុំអង្គស្នួល ម្តុំបែកចាន កប់ស្រូវហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកាលហ្នឹងនៅក្នុងកងពលណាដែរ?

សយៈ កាលហ្នឹងមិនទាន់កើតកងពលទេ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងឆ្នាំ១៩៧៣ ហើយមិនទាន់មានកងពលទៀត?

សយៈ គេរៀបចំជាកងពលទ័ពពិសេសគេបង្កើតជាវរសេនាតូច គឺប្រចាំនៅភូមិភាគពិសេសដល់ឆ្នាំ ១៩៧៤ អាហ្នឹងកើតជាអង្គភាពកងពលហើយ ។

វណ្ណៈ កងពលលេខប៉ុន្មាន?

សយៈ កងពលលេខ៨០ ១ ហ្នឹងតែម្តង ។

វណ្ណៈ ពីណាជាប្រធានកងពល?

សយៈ ឈ្មោះ សូរ សារឿន ។

វណ្ណៈ សូរ សារឿន ហៅ ០៥?

សយៈ បាទ! ហើយសមរម្យចាប់ពីកប់ស្រូវវរហូតមកដល់ពោធិបិទតុងនេះ ហ្នឹងសមរម្យក្តៅកក ហើយ ។

វណ្ណៈ ចឹងសមរម្យពូរវាយចូលទីក្រុងភ្នំពេញហ្នឹង គឺវាយចូលតាមផ្លូវពោធិបិទតុង?

សយៈ បាទ! តាមពោធិបិទតុង ។

វណ្ណៈ ចឹងកាលហ្នឹងអនុភាសារឿន ពីណាគេ?

សយៈ អនុភាសារឿន មានពីណាទេភ្លេចអស់បាត់ហើយ ។

វណ្ណៈ ចឹងពេលវាយចូលដល់ទីក្រុងភ្នំពេញនៅឆ្នាំ១៩៧៥ ពេលហ្នឹងពូមានបានចូលទេ?

សយៈ ខ្ញុំចូលទៅនៅហ្នឹងបានប្រហែលជា៥ ទៅ៦ ខែដែរ ។

វណ្ណៈ កាលហ្នឹងពូបានចូលដល់ភ្នំពេញថ្ងៃទីប៉ុន្មាន?

សយៈ ខ្ញុំថ្ងៃទី១៧ មេសាហ្នឹងគឺចូលតែម្តង ព្រឹកឡើងដល់តែម្តង ។

វណ្ណៈ ចឹងព្រឹកម៉ោងប៉ុន្មាន?

សយៈ ប្រហែលជាម៉ោង៨-៩ ហ្នឹងឯងប្រហែលជា៩ ហ្នឹងទៅដល់ស្តាតតែម្តង ។

វណ្ណៈ ចឹងពេលចូលដល់ទីក្រុងភ្នំពេញយើងប្រាប់ឲ្យប្រជាជនចេញ យើងអត់មានប្រើអាវុធាវុធ ទេ?

សយៈ អត់ទេ ។

វណ្ណៈ ចឹងវានតែប្រាប់ឲ្យប្រជាជនចេញពីក្រុង?

សយៈ បាទ! ប្រាប់ឲ្យប្រជាជនចេញពីក្រុង ។

វណ្ណៈ អាហ្នឹងបញ្ជាមកពីខាងណាវិញ?

សយៈ បញ្ជាពីបក្សតែម្តង ។

វណ្ណៈ ចឹងកាលហ្នឹងប្រជាជនចេញរយៈពេលប៉ុន្មានថ្ងៃអស់?

សយៈ រយៈពេលហ្នឹងដូចជានៅរកេករតាកដែលកាលហ្នឹង ចេញថ្ងៃហ្នឹងក៏មិនទាន់ចប់ដែរ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងប្រហែលជាមួយអាទិត្យ?

សយៈ បាទ! ប្រហែលមួយអាទិត្យអីហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកាលចូលដល់ទីក្រុងភ្នំពេញដំបូង ពូមានដឹងថា មានប៉ុន្មានកងពលចូលហ្នឹង?

សយៈ មើលខាងខ្នងក៏ចូល ដូចជាមានច្រើនដែរ ព្រោះគ្រប់គ្រែក មានច្រើនកងពល មែនទែន ទៅចេញមកខ្ទប់បណ្តោយ ពីប្រកណក៏ចូលខាងក្រោមក៏ចូលខាងលើក៏ចូលពីខាងលិចពីខាង ជើង ពីខាងត្បូង រួមគ្នាតែម្តងចាប់ដៃគ្នានៅស្អាត ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងពេលដែលប្រជាជនចេញអស់តើគេរៀបចំកម្មវិធីយោធាគ្រប់កងពលហ្នឹង គេបែងចែក យ៉ាងម៉េចវិញទៅ ពេលប្រជាជនចេញអស់?

សយៈ ពេលដែលគេរៀបចំចេញហើយហ្នឹង ខ្ញុំកងពលពួកខ្ញុំនេះគេផ្លាស់មកខាងខេត្តរតនគិរី ។

វណ្ណៈ៖ កងពល៨០ ១ ហ្នឹង?

សយៈ បាទ! កងពល៨០ ១ មកខាងខេត្តរតនគិរី ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងក្នុងឆ្នាំ១៩៧៥ ដែរ?

សយៈ អេ! មើល មិនមែនក្នុងឆ្នាំ៧៥ទេ នៅក្នុងឆ្នាំ៧៦ហើយតាមមើល វាយុរណាស់ដែលពិបាក បំណាស់ តែក្នុងឆ្នាំ១៩៧៥ហ្នឹងមិនទាន់ចេញមកទេ ខ្ញុំផ្លាស់មកខេត្តរតនគិរី ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងទៅមួយកងពលហ្នឹងមានគ្នាប្រហែលជាប៉ុន្មាននាក់?

សយៈ គ្នាបើសរុបទៅមានខាងសេដ្ឋកិច្ច មានកងនារីនោះ ហើយមានកងពិសេស មានកងកាំភ្លើង ធំ បែបខ្ពស់៥០០០ នាក់ហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងមានច្រើន?

សយៈ មានច្រើនណាស់ ។

វណ្ណៈ៖ មានស្រីដែរ?

សយៈ ស្រីមានអង្គភាព៨០៤ គេហ្នឹងមានមួយវរសេនាតូច ។

វណ្ណៈ៖ តែនៅក្នុងកងពល៨០ ១ ដែរ?

សយៈ នៅក្នុងកងពល៨០ ១ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងគ្នា៥០០០ នាក់ហ្នឹងមានស្រីមានប្រុស?

សយៈ ហ្នឹងហើយមានស្រីមានប្រុស ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងស្រីមានតិច?

សយៈ បាទ! ស្រីមានតែមួយវរសេនាតូចទេ មានប្រហែលជា៤០០ ជាងហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងខាងស្រីមានលេខអង្គភាពផ្សេងទៀត?

សយៈ មើលកាលហ្នឹងមាន៨០៣ មាន៨០៤ ហ្នឹងគេដាក់ថា០៤នោះគេដាក់ថា ៨០៤ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងអាហ្នឹងគេបំបែកជាអង្គភាពទេ?

សយៈ គេបំបែកជាអង្គភាពទេ នៅក្រោមការដឹកនាំរបស់កងពល៨០១ហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងពេលហ្នឹងប្រធានកងពល៨០១ ហ្នឹងពីណាគេ?

សយៈ មានតែ សួរ សារឿន ហ្នឹងហើយ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងដដែល?

សយៈ បាទ!ដដែល ហើយក្រោយមកមាន អ៊ុន វ៉ែន យើងហ្នឹងគាត់នៅក្នុង៨០១ដែរ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹង អ៊ុន វ៉ែន ហ្នឹងអនុ?

សយៈ បាទ!គាត់អនុ ។

វណ្ណៈ៖ គាត់នៅរស់ទេឥឡូវ?

សយៈ គាត់នៅតើ គាត់នៅក្នុងក្រុមប្រឹក្សាដែរ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងបន្ទាប់ពីឈ្មោះ អ៊ុន វ៉ែន មានពីណាទៀត?

សយៈ មានឈ្មោះ ស៊ី សុន ទេ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងគេថាមានឈ្មោះ ស៊ីន អីនោះ?

សយៈ ស៊ីន អត់មានស្គាល់ទេ ។

វណ្ណៈ៖ ស៊ីន ហ្នឹងថាគេចាប់គាត់បាត់ទៅ មានឈ្មោះ ស៊ីន នៅក្នុងកងពលហ្នឹង?

សយៈ តែខ្ញុំស្គាល់តែ សុន ទេ តែមិនដឹងថាស៊ី សុនទេ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងគាត់ជាអនុកងពលដែរ?

សយៈ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹង សុន ហ្នឹងគេចាប់ខ្លួនទេ?

សយៈ អត់ទេ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងគាត់នៅទេ?

សយៈ បាទ!ពេលឆ្នាំ១៩៧៩ ពេលរត់បែកបាក់ក្នុងមិនដឹងជាទៅខាងណា ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកាលទៅដល់ខេត្តរតនគិរីហ្នឹងនៅក្នុងស្រុកអីទៅ?

សយៈ នៅក្នុងស្រុកវ៉ែនសៃ ទីតាំងនៅក្នុងស្រុកវ៉ែនសៃ មាត់ទន្លេសេសាន ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកាលដែលពូបាទទៅដល់ភ្នំហ្នឹង យើងត្រូវធ្វើយ៉ាងម៉េចខ្លះត្រូវកសាងរចនាសម្ព័ន្ធឬកន្លែងទីតាំងយ៉ាងម៉េចខ្លះ ហើយកាលហ្នឹងមានអ្នកឈឺចាញ់ស្លាប់អីទេ ពេលទៅដល់ដំបូងថ្មីៗហ្នឹង?

សយៈ ខ្លាំងមែនទែន រឿងជំងឺ ខ្ញុំរៀបរាប់បញ្ហាហ្នឹងគឺដល់ដំបូងចែកជាពីរទី១ ទៅការពារព្រំដែន ទី២ នៅបង្កបង្កើនផល ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងទី២ជាយោធាដែលតែនៅធ្វើស្រែ?

សយៈ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងមានតែពីរមុខសញ្ញាហ្នឹងទេ?

សយៈ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងនៅក្នុងហ្នឹងមានអង្គភាពពេទ្យដែរ?

សយៈ មានអាហ្នឹងគេហៅអង្គភាព៨០ ៥ ហើយមានអង្គភាពកង៨០ ៦ កងដឹកជញ្ជូនទៀត ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងអង្គភាពពេទ្យ៨០ ៥ ?

សយៈ បាទ! ៨០ ៥ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងអង្គភាពដឹកជញ្ជូន?

សយៈ អង្គភាពដឹកជញ្ជូន៨០ ៦ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងអាហ្នឹងមិនមែនកងពលទេ?

សយៈ មិនមែនកងពលទេ នៅក្នុងកងពល៨០ ១ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងអង្គភាពពេទ្យហ្នឹងមានពិណ្ឌប្រធានពូមានដឹងទេ?

សយៈ គេហៅ វាយ សារីម តែគាត់ស្លាប់បាត់ហើយ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងខាងដឹកជញ្ជូន?

សយៈ ខាងដឹកជញ្ជូនគេហៅឈ្មោះ ស្តី ម៉ុន ទេ តែស្លាប់ហើយ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកាលពូនៅដល់ស្រុកវ៉ែនសៃហ្នឹងពូនៅខាងធ្វើស្រែឬនៅជួរមុខអង្គភាពការពារ?

សយៈ ខ្ញុំនៅអង្គភាព៨០ ៣ គឺខាងកាំភ្លើងធំ កងកាំភ្លើងធំមួយវរសេនាតូច ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកងកាំភ្លើងធំការពារខាងមុខ?

សយៈ អត់ទេ នៅខាងក្រោយ លុះត្រាមានសភាពការណ៍ខាងមុខបានយើងធ្វើដំណើរទៅ ដោយ ឡែកបើមិនមានសភាពការណ៍អី គឺនៅបង្កបង្កើនផល រួមជាមួយ៨០ ៥ និង៨០ ៦ និង៨០ ៧ ធ្វើស្រែចម្ការនៅខាងក្រោយ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងពេលតែកំពង់ធ្វើស្រែធ្វើចម្ការដែលអង្គការចាត់តាំងមកហ្នឹង តើនៅក្នុងពេលហ្នឹងមាន ការផ្លាស់ដូរមនុស្សឬមានការចាប់ចងមនុស្សមានទេ នៅពេលហ្នឹង?

សយៈ ខ្ញុំត្រង់ហ្នឹងក្តាប់មិនបាន ព្រោះចេះកាលហ្នឹងយើងខំធ្វើចឹងទៅ ការបាត់បង់មនុស្សវាមិន ឃើញនៅក្នុងហ្នឹង ឃើញតែមករួមគ្នាធ្វើស្រែធ្វើចម្ការហ្នឹងទៅ ឯ ការចាប់អ្នកនេះចាប់អ្នក

នោះអី ខុទ្ទកថាណាមួយមានបីឬមានបួនវរសេនាធំចឹង មាន៨១-៨២-៨៣ អាហ្នឹង គេនៅព្រំដែនតាមវរសេនាធំផ្សេងៗ ដូចនេះការបាត់បង់យើងមិនបានដឹង តែចំពោះដុំវិញ មន្ទីរមាន៨០ ៣-៨០ ៤-៨០ ៥-៨០ ៦ ហ្នឹង ដូចជាមិនឃើញមានបាតុភាពទេ ។

វណ្ណៈ: ចឹងកាលហ្នឹងគេឲ្យថានេះពូត្រីមណាដែរ?

សយ: ខ្ញុំអនុសេនាធំ ។

វណ្ណៈ: អនុសេនាធំគ្រប់គ្រងមនុស្សប៉ុន្មាននាក់ដែរ?

សយ: មាន១២០ នាក់ ។

វណ្ណៈ: ចឹងការហូបចុករបស់កងទ័ពនៅពេលហ្នឹងយ៉ាងម៉េចដែរ?

សយ: កាលហ្នឹងមានការលំបាកណាស់បើនិយាយទៅ មិនថាទ័ពមិនថាមូលដ្ឋានអីទេ តាមមើល មួយបានដូចតែគ្នាហ្នឹង ។

វណ្ណៈ: ចឹងបើនិយាយរឿងហូបចុកវិញខាងកងទ័ពបានគ្រាន់បើជាងខាងសហករណ៍ដែរ?

សយ: បាទ! តែសហករណ៍មួយនៅក្បែរខ្ញុំហ្នឹង ខ្លាំងណាស់ជនជាតិទាំងអស់ហ្នឹងហូបមួយឆ្នែកតែ ម្តង ។

វណ្ណៈ: បាទ! ខ្ញុំជឿថាមាន នៅក្នុងសម័យខ្មែរក្រហមថ្មីគួរតែថា មានតំបន់ខ្លះអត់ឃ្នានមែនហើយ យកទៅសម្លាប់មែន តែមានតំបន់ខ្លះសហករណ៍មានការហូបចុកគ្រប់គ្រាន់ដែរ?

សយ: បាទ! ខ្ញុំឃើញសហករណ៍ហ្នឹងហៀរហ្នឹងតែម្តង ។

វណ្ណៈ: ចឹងកាលហ្នឹងក្រៅពីតាសារឿន គ្រប់គ្រងពូហ្នឹង ហើយមានថ្នាក់ដឹកនាំណាចុះទៅសួរសុខ ទុក្ខយ៉ាងណាដែលទេ កាលជំនាន់ប័ណ្ណហ្នឹង ជំនាន់ពីឆ្នាំ១៩៧៥ដល់៧៩ហ្នឹង?

សយ: ជំនាន់ហ្នឹងបើតាមដឹងទៅ ពេលគាត់ដឹកនាំកងពលហ្នឹងហើយ គាត់បានទទួលនេះទៀត ក្រោយពីចាប់លោកណាទៅហ្នឹងមកគាត់ទទួលភូមិភាគនៅហ្នឹងទាំងអស់តែម្តង ។

វណ្ណៈ: ចាប់ពីណាទៅ?

សយ: ចាប់ឈ្មោះ យ៉ា ចឹង លោក យ៉ា ។

វណ្ណៈ: យ៉ា ហ្នឹងជាគណៈតំបន់?

សយ: គណៈភូមិភាគ ក្រោយពីចាប់ទៅគាត់គ្រប់គ្រងទាំងអស់តែម្តង លោក សួរ សារឿន ហ្នឹង កាលហ្នឹង ។

វណ្ណៈ: ចឹងកាលហ្នឹងលោក សួរ សារឿន គាត់គ្រប់គ្រងប្រជាជនគ្រប់គ្រងទាំងទ័ព?

សយ: បាទ! គ្រប់គ្រងទាំងប្រជាជនទាំងទ័ព តែបានរយៈពេលខ្លីទេ ។

វណ្ណៈ: ចឹងគណៈតំបន់នៅពេលហ្នឹងពូមានស្គាល់ទេ?

សយៈ ខ្ញុំមិនស្គាល់ទេ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងស្គាល់តែឈ្មោះ យ៉ា គេចាប់ហ្នឹងទេ?

សយៈ បាទ!ស្គាល់តែ យ៉ា ទេ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងរយៈពេលប៉ុន្មានឆ្នាំពូនៅរឺនៃសហ្នឹង ពូមានបានមកលេងស្រុកកំណើតទេ?

សយៈ អត់ទេ រឿងហ្នឹងចប់បណ្តាយ មិនបានមកលេងទេ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកាលយើងធ្វើដំណើរចេញពីភ្នំពេញទៅ កាលហ្នឹងយើងជិះអីទៅ កាលជំនាន់ហ្នឹង?

សយៈ កាលហ្នឹងយើងជិះកាណូត ។

វណ្ណៈ៖ ជិះកាណូតទៅឈប់ត្រឹមណា?

សយៈ ឈប់ត្រឹមក្រចេះ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងឈប់នៅក្រចេះហ្នឹងប៉ុន្មានថ្ងៃទៅ?

សយៈ នៅក្រចេះហ្នឹងបានរយៈពេលតែបីថ្ងៃទេ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងបន្តទៅជិះអីទៅទៀត?

សយៈ កាលខ្ញុំជិះឡាន ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងជិះឡានទៅដល់រឺនៃសតែម្តង?

សយៈ បាទ!ឡានទៅដល់បាលុង រឺនៃស ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងពេលទៅដល់ហ្នឹងបានមានបែងចែកកម្មវិធីខ្លះទៅការពារខាងមុខខ្លះនៅធ្វើស្រែចីង?

សយៈ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងការពារព្រំដែនកាលហ្នឹងមានប៉ះជាមួយឡាវជាមួយយួនអីទេ កាលហ្នឹងប៉ះវាយគ្នាដែរ ទេ?

សយៈ មានប៉ះដែលកាលនៅកន្ទុយនាគ ។

វណ្ណៈ៖ នៅកន្ទុយនាគហ្នឹងប៉ះគ្នានៅឆ្នាំណា?

សយៈ កាលនៅកន្ទុយនាគហ្នឹងប៉ះគ្នាញឹកញាប់ដែរ តែគ្រាន់គេតាមព្រំដែនទេណាខ្ញុំនៅខាងក្រោយ នេះទេ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកាលហ្នឹងមានប៉ះជាមួយឡាវទេ?

សយៈ អត់មានទេ ឡាវខ្ញុំកាប់មិនបានទេ តែកន្ទុយនាគដុកក៏ហ្នឹងខុស្សាហ៍ប៉ះ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងនៅឆ្នាំ១៩៧៩ ពេលរៀតណាមវាយចូលតែឆ្នាំ៧៨អីហ្នឹងយើងមានវាយជាមួយរៀត ណាមទេ?

សយៈ កាលហ្នឹងវាយ ។

វណ្ណៈ: ចឹងនៅពេលដែលកងទ័ពវៀតណាមវាយចូលដល់ប្រទេសកម្ពុជាចូលដល់ភ្នំពេញអីហ្នឹង ចឹង
កងពល៨០ ១ របស់ពួកហ្នឹងទៅខាងណាវិញទៅ?

សយ: នៅឆ្នាំ១៩៧៧ដែលវៀតណាមចូលទៅ ពួកខាងខ្ញុំចូលទៅព្រៃ នៅតាមតំបន់ភ្នំ រួមដល់ឆ្នាំ
១៩៨០ បាននាំគ្នាឡើងមកភ្នំវិញ ។

វណ្ណៈ: ចឹងដល់ឆ្នាំ១៩៨០ ឡើងដល់ភ្នំដងរែក?

សយ: បាទ! ហើយប្រកប្បីនគេហៅថា១០០១ ។

វណ្ណៈ: ចឹងដំបូងនៅដល់៨០៨សិនឬទៅដល់១០០១ តែម្តង?

សយ: អត់ទេ ពួក១០០១ខ្ញុំ តំបន់ខ្ញុំគឺ១០០១ តែម្តង ។

វណ្ណៈ: ចឹងពីណាដឹកនាំនៅ១០០១?

សយ: ១០០១ហ្នឹងនៅប្រចាំហ្នឹងលោក សុន សេន ។

វណ្ណៈ: ចឹងកាលនៅ១០០១ ធ្វើអីខ្លះកាលហ្នឹង?

សយ: ធ្វើទ័ព ។

វណ្ណៈ: កាលហ្នឹងបានជំនួយមកពីប្រទេសណា?

សយ: មានតែចិនដែលហ្នឹង ។

វណ្ណៈ: ចឹងកាលហ្នឹង សុន សេន នៅខាងយួរ៉ាងឬនៅខាងបញ្ឆោទ័ព?

សយ: គាត់បញ្ឆោទ័ព តែតំបន់ហ្នឹងគឺគាត់គ្រប់គ្រងនៅ១០០១ ។

វណ្ណៈ: ចឹងនៅ១០០១ហ្នឹងគឺអង្គភាពកងពល៨០១ហ្នឹង ឬកងពល៨០១ហ្នឹងមានបែងចែកទៅ
នៅកន្លែងផ្សេងទៀត?

សយ: ៨០១ហ្នឹងមាន៤១៧មិញហ្នឹងនៅក្នុង១០០១ដែរ ៨០១ក៏នៅ១០០១ដែរ ត្រង់ហ្នឹង
មានតែពីរអង្គភាពហ្នឹងទេ ។

វណ្ណៈ: ចឹងមាន៨០១និង៤១៧?

សយ: បាទ ។

វណ្ណៈ: នៅ១០០១ហ្នឹង?

សយ: បាទ ។

វណ្ណៈ: ចឹងលោក សុន សេន គ្រប់គ្រង១០០១វិញ លែងតាសារឿន?

សយ: បាទ! សុន សេន ហ្នឹងលើតាសារឿន ទៀត ។

វណ្ណៈ: ចឹងតាសារឿននៅហ្នឹងដែរ?

សយ: បាទ! តាសារឿន នៅហ្នឹងដែរ តាកែ ពក នៅហ្នឹងដែរ ។

វណ្ណៈ: ចិនៗ១៧ហ្នឹង?

សយ: ៤១៧ហ្នឹង កែ ពក នៅហ្នឹងដែរ ។

វណ្ណៈ: តែនៅក្រោម សុន សេន ទាំងអស់?

សយ: បាទ ។

វណ្ណៈ: ចិនពេលហ្នឹងនៅ១០០១ ដល់ពេលយើងធ្វើការវាយបកមកខាងរដ្ឋាភិបាលនិងរៀនណាមកាលហ្នឹងរដ្ឋាភិបាលខាងលោក ហេង ស៊ិន ដែលសហការណ៍ជាមួយខាងរៀនណាមហ្នឹង យើងចុះមកខាងប្រកណខ្លះដែរ?

សយ: ចុះមកខាងព្រះវិហារ កំពង់ធំ កំពង់ចាម នៅស្រុកព្រៃឈរ ហើយក្នុង៨០១ ហ្នឹងចុះមកដល់ព្រៃនៅខាងព្រែកក្តាមហ្នឹង៨០១ ដែរ ។

វណ្ណៈ: ចិនកាលចុះមកមានគ្នាច្រើនទេ?

សយ: ចុះទៅតាមរយៈមូលដ្ឋានខាងក្រោយ ឧទាហរណ៍ព្រះវិហារ៣០០ ខាងកំពង់ធំ២០០ តែមកកំពង់ចាម១០០ ជាង នៅខាងនោះតែមួយក្រុមទេ ចល័តតាមសមរក្សមិដែលអាចនៅកម្លាំងច្រើនបាន សមរក្សមិដែលអាចនៅកម្លាំងតិចបាន អាហ្នឹងតាមជាក់ស្តែង ។

វណ្ណៈ: ចិនដូចពូលរដ្ឋនឹងនៅខាងណា?

សយ: ខ្ញុំមែនទែនខ្ញុំចល័តមកខាងព្រះវិហារក៏ខ្ញុំចុះ កំពង់ធំក៏ខ្ញុំចុះ កំពង់ចាមក៏ខ្ញុំចុះ ខ្ញុំឈរនៅហ្នឹងកាលហ្នឹង ។

វណ្ណៈ: ចិនពូចល័តគ្រប់កន្លែង?

សយ: បាទ ។

វណ្ណៈ: ចិននៅពេលយកគ្រាប់យកកាំភ្លើងប្តូរចំណីអាហារអីយ៉ាងម៉េចទៅ ព្រោះអ្នកខ្លះទៅនៅជិតភ្នំពេញហើយហ្នឹង ព្រែកក្តាម កំពង់ធំអីចឹង យើងយកពីលើភ្នំនេះទៅមានការដោះស្រាយនៅខាងក្នុងហ្នឹងតែម្តង?

សយ: ចំពោះគ្រាប់យើងជញ្ជូនពីលើភ្នំ ឯស្បៀងអាហារដោះស្រាយប្រជាពលរដ្ឋនៅខាងក្រោមហ្នឹងតែម្តង មានការទិញ ការដូរដោះ ជាសារ៉ុន ជាក្រណាត់អីចឹង ។

វណ្ណៈ: ចិនមានខាងរដ្ឋអំណាចចាប់បានទេ បើយើងធ្វើការទាក់ទងដោះដូរជាមួយប្រជាជនចិន មានចាប់បានដែរ?

សយ: កាលហ្នឹងមានចាប់បានប្រជាជនហ្នឹងឯង យើងនេះវាមិនឆ្ងាយចាប់ទេ ។

វណ្ណៈ: ចិនចាប់បានតែប្រជាជនទេ?

សយ: បាទ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងបើគេស្រែបដឹងប្រជាជនអាចមានបញ្ហាដល់ជាប់កុកអីទេ?

សយៈ បាទ! យើងមុនហ្នឹងនេះ បើមានទាហានយួនទាហានខ្មែរចេញមកចឹង យើងដឹងបាត់ហើយ ប្រជាជនគាត់ប្រាប់មកហើយ អក! នៅមិនបានទេ ត្រង់នេះៗ គេច ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងប្រជាជនក៏ជួយប្រាប់មកខាងខ្មែរក្រហមអីចឹងដែរ?

សយៈ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកាលដែលវាយជាមួយវៀតណាមហ្នឹងមើលទៅសកម្មភាពហ្នឹងខ្លាំងខ្លាដែរឬមួយយ៉ាង ម៉េច កាលសង្គ្រាមហ្នឹង?

សយៈ ខ្លាំងដែរ ទៅតាមកល្យាណវិធីរបស់យើងដែលវាយ មកជំមកយើងវាយតូចទៅ បើមក តូចទៅយើងវាយធំទៅ សុទ្ធតែមានយុទ្ធសាស្ត្រវាយ ល្បិចសង្គ្រាមវាយជាមួយវៀតណាមហ្នឹង យើងលេងយកទាំងអ្វីក៏អត់បានដែរ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងពួកគេថាសង្គ្រាមសម័យក្រោយឆ្នាំ១៩៧៧ហ្នឹង បានធ្វើឲ្យជីវិតមនុស្សស្លាប់ច្រើនទេ?

សយៈ ស្លាប់យូនក៏ច្រើន ប្រជាពលរដ្ឋយើងក៏ច្រើនដែរ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងស្លាប់ច្រើន?

សយៈ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងស្លាប់យូនក៏ច្រើនដែរ?

សយៈ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងពុំមានដឹងថា ពេលណាក៏ទ័ពវៀតណាមគេឲ្យដកចេញពីប្រទេសកម្ពុជាអស់ កាលហ្នឹង ពុំមានដឹងទេ?

សយៈ ដូចជាឆ្នាំ១៩៧០ ខ្ញុំគ្រាន់តែដឹងថាទេ អាហ្នឹងឆ្នាំ១៩៧៨ខ្ញុំវាពិការហើយដូចនេះខ្ញុំនៅខាង ក្រោយទេ ។

វណ្ណៈ៖ ឆ្នាំ៧០ ឬឆ្នាំណា?

សយៈ ឆ្នាំ១៩៧៨ ខ្ញុំពិការហើយ ឆ្នាំ១៩៧៨ ។

វណ្ណៈ៖ កាលហ្នឹងជានិមិត្ត?

សយៈ បាទ! ជានិមិត្តនៅអូរអង្រែយើងនេះ អូរអង្រែអន្លង់វែងខ្ញុំហៅថាប្រក៨០ ៨មិញហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងខ្ញុំចង់ឲ្យពូនិយាយពីប្រក៨០ ៨ហ្នឹងនៅម្តុំណា?

សយៈ ប្រក៨០ ៨នៅចន្លោះត្រពាំងតារនិងអូរអង្រែ ក្នុងដាក់ចឹងទៅប្រក៨០ ៨ហ្នឹងហើយ ។

វណ្ណៈ៖ នៅ៨០ ៨ហ្នឹងពិណាជាប្រធាននៅកន្លែងហ្នឹង?

សយៈ ៨០ ៨ហ្នឹងតាមមើលតាមកុក គាត់គ្រប់គ្រងដែលនៅម្តុំហ្នឹង ចុះមកលោក អី មុត នោះ ។

វណ្ណៈ៖ តាមត?

សយៈ បាទ! តាមត ។

វណ្ណៈ៖ មាស មត?

សយៈ បាទ! តាមត តាមត ហ្នឹងហើយនៅគ្រប់គ្រងហ្នឹង តាមត គាត់គ្រប់គ្រងទាំងអស់តំបន់គ្រប់កន្លែង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងដល់ពេលពូពិការ ពូចេញពី៨០ ១ វិញចឹង?

សយៈ អត់ទេ ខ្ញុំនៅ៨០ ១ដដែល ។

វណ្ណៈ៖ ចឹង៨០ ៨ពូនិយាយមិញ?

សយៈ ៨០ ៨ហ្នឹងជាប្រកទេ ប្រកដូចខ្ញុំ៦១០០ ១មិញហ្នឹង តំបន់១០០ ១ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងជាឈ្មោះ ប្រក មិនមែនឈ្មោះកងពលទេ?

សយៈ មិនមែនទេ បើទៅហ្នឹងវាមាន៧១២មាន៧៨០ មាន៧៨៥ អាហ្នឹងនៅខាងអង្គរវែង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹង៧១២ហ្នឹងពិណាប្រធានកងពល?

សយៈ ខ្ញុំអត់នេះដែលទេ តែ៧១២ហ្នឹងឈ្មោះ គង់ មេកាលហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹង៧៨០ ?

សយៈ ឈ្មោះ នី ។

វណ្ណៈ៖ មានពិណាទៀត?

សយៈ មាន៦១៦ តាញ៉ន ៧៨៥ តារឿន មានប៉ុន្មានទៀតខ្ញុំអត់ស្គាល់ទេ ។

វណ្ណៈ៖ កាលពូបានរៀបការរដ្ឋាណាដែរ?

សយៈ ខ្ញុំការរដ្ឋា១៧៧-៨០ ហ្នឹងឯង ពេលឡើងមកភ្នំហើយបានការ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងពេលការហើយគ្រួសារគេឲ្យទៅសមរក្ខមិមុខដែលបូមួយនៅក្រោយ?

សយៈ ខ្ញុំទៅមុខរហូតតែប្រពន្ធនៅក្រោយ បើមិនមានកូនទៅគេឲ្យដឹកជញ្ជូនដែរ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងបើសិនជាយើងមិនទាន់មានកូនគេឲ្យជួយដឹកជញ្ជូនដែរ?

សយៈ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងពេលយើងមានកូនគេឲ្យនៅខាងក្រោយ?

សយៈ បាទ! នៅខាងក្រោយជួយបិតចំរូងអីហ្នឹងយកមកដាក់ខាងព្រំដែនហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងនៅរដ្ឋា១៧៨៨ពូឈប់ទៅសមរក្ខមិមុខហើយ?

សយៈ ឈប់ហើយខ្ញុំនៅគ្រប់គ្រងខាងក្រោយវិញ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងពូគ្រប់គ្រងប្រជាជន?

សយៈ បាទ! គ្រប់គ្រងប្រជាជនខាងក្រោយ ។

វណ្ណៈ៖ ខាងក្រោយនៅម៉ូណេ?

សយៈ ខាងក្រោយយើងចល័តមកជំរុញប្រជាជនប្រើប្រាស់ ។

វណ្ណៈ៖ ប្រជាជនមានប៉ុន្មានដែរ?

សយៈ មួយអង្គភាព៨០ ១ ប្រើប្រាស់ប្រហែលជា៥០០ ០០ ០ គ្រួសារ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងពូលែងបានការអនុសេនាធំហើយមកគ្រប់គ្រងប្រជាជនវិញម្តង?

សយៈ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងប្រជាជននៅខាងក្រោយមិនអាចទៅសមរម្យមុខបាទ នៅក្រោមតាម៉ុកទាំងអស់?

សយៈ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងតាម៉ុក កាត់ឲ្យប្រជាជនទាំងអស់ប្រើប្រាស់អីទៅ?

សយៈ កាលប្រើប្រាស់ទំនេរឲ្យបិតបំរុង ការផ្គត់ផ្គង់ជីវភាពកាត់ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងពូលែងឃើញគេបិតបំរុងប្រើប្រាស់យ៉ាងម៉េច គេយកបូស្សីមកសម្រួលទៅ?

សយៈ បាទ! គេសម្រួល ។

វណ្ណៈ៖ ប្រហែលជាប្រហែលជាប៉ុន្មានគីកដែរ?

សយៈ ប្រហែលតាមវែងតាមខ្លី ប្រហែលជាបីគីកអី ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងបីគីកគេកប់ដីអីចឹងទៅ?

សយៈ ដោត សម្រួលលើសម្រួលក្រោម ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងបំរុងប្រើប្រាស់គេថា សម្រួលហើយគេយកគ្រាំជ័រឆក់មានពីសប្តិហ៍មានមែនដែរអត់?

សយៈ បើនៅខាងរតនគិរីច្បាស់ហើយ តែតំបន់យើងនេះមិនមានទេ កាលនោះ នៅខាងរតនគិរីឲ្យ តែកាត់គ្រាំហើយឲ្យតែប៉ះទៅហើយ ជ័រឆក់ប្រើប្រាស់នោះ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងខាងជនជាតិបានមាន?

សយៈ បាទ! ខាងជនជាតិ ខ្មែរយើងរកមិនឃើញទេ អាហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកាលពូលែងនៅខាង៨០៨ជាប្រជាជនចឹង តាម៉ុក កាត់ខូបត្តិម្តងអត់មានខ្លះខាតទេ?

សយៈ បាទ! អត់មានខ្លះខាតទេ មានខ្លះខាតតែម្តងតែអង្ករមិនអីទេ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងប្រជាជនបានហូបគ្រប់គ្រាន់ហើយមានសាលារៀនទេ មានឲ្យក្មេងៗ បានរៀនទេ?

សយៈ កុនដែរ រៀនសាលារៀន ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងមានន័យថាអត់មាន?

សយៈ បាទ! ព្រោះកាលប្រើប្រាស់យើងនៅក្នុងទឹកដីរបស់គេ ។

វណ្ណៈ៖ យើងរស់នៅជំនួញជុំបុរេហ្នឹងជាទឹកដីយើងឬមួយទឹកដីថៃ?

សយៈ ទឹកដីថៃ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងទឹកដីថៃ?

សយៈ បាទ! ឧទាហរណ៍ថា យើងនៅ៨០ ៨ ជាប្រកបព្រំដែនហើយ ១ ០ ០ ១ ហ្នឹងក៏ប្រកបព្រំដែនដែរ ថៃ- យើង៨០ ៨ ក៏ថៃ- យើង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងជំនួញជុំបុរេទឹកដីថៃតែជាប់ដីខ្មែរដែរ?

សយៈ បាទ! ជាប់ទឹកដីខ្មែរដែរ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងពួររស់នៅហ្នឹងដល់សភាពការណ៍ពេលក្រោយមកទៀតនេះ ដូចជាមានអ៊ុនតាក់ចូលមក ចឹង តើមានការប្រែប្រួលយ៉ាងម៉េចដែលនៅពេលហ្នឹង នៅតំបន់ខាងអន្លង់វែងអីហ្នឹងឆ្នាំ ១៩៩៣ អីហ្នឹង តើការប្រែប្រួលខាងនយោបាយយ៉ាងម៉េចដែរ?

សយៈ អាហ្នឹងខ្ញុំក្តាប់មិនសូវបានដែរ តែដឹងថាពេលអ៊ុនតាក់ចុះមកហ្នឹង បើតាមមេដឹកនាំធំតែម្តង គាត់ឲ្យចុះចូលជាមួយរដ្ឋាភិបាលដើម្បីបង្កើតឲ្យមានគណៈបក្សហ្នឹងតើម្យ៉ាងនោះឆ្នោត តែ កាលនោះខ្ញុំវាមិនជ្រៅដែរ ក្រោយមកទៀតតាមមុំក គាត់ប្រឆាំងរឿងហ្នឹងទៅ ចាប់បង្ក បង្កើតវាយបន្តទៀតទៅ មិនមានការឯកភាពត្រូវធ្វើសង្គ្រាមបន្តទៀត ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងដំបូងចង់រួមបោះឆ្នោតតែក្រោយមកមិនចូលវិញ?

សយៈ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងចេះតែមានសង្គ្រាមបន្តទៀត?

សយៈ មានបន្តទៀត ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកាលហ្នឹងពួរមានដឹងថា ដូរធ្វើចុះមកអន្លង់វែងហ្នឹងមានដឹងថាតាមមុំក គាត់ធ្វើឲ្យឆ្នាំណាមក ទេ ដូរចុះមកពីលើភ្នំពីជំរកមានដឹងទេ?

សយៈ កាលហ្នឹងខ្ញុំចាំមិនបានដែរ ដឹង តែកំណត់ថ្ងៃខែឆ្នាំរឿងកសាងហ្នឹងវាពិបាកដែរ ដូចជាឆ្នាំ ខ្ពង់ឆ្នាំ១៩៩៣ហ្នឹងហើយតាមមើល អាចមានកិច្ចព្រមព្រៀងហ្នឹងហើយ បានធ្វើដូរចុះមក ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងនៅពេលគាត់ធ្វើដូរចុះមក គាត់នាំប្រជាជនចុះមករស់នៅខាងក្រោមហ្នឹងតែម្តង?

សយៈ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ ហើយមានបែងចែកទៅតាមភូមិផ្សេងៗ ទៅខ្លះនៅខាងត្រពាំងប្រាសាទខ្លះនៅអន្លង់វែងចឹង ទៅ?

សយៈ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងពេលចុះមកនៅខាងក្រោមនេះយើងក៏មិនបានសុខប៉ុន្មានដែរ ព្រោះកាលហ្នឹងមានខាង
ហុនស៊ីនិចិសហការគ្នាវាយ ចឹងប្រជាជនហ្នឹងមានជួបគ្រោះថ្នាក់យ៉ាងម៉េចទៀតទៅ?

សយៈ ពេលកើតមានរឿងចឹងមកប្រជាពលរដ្ឋចេះតែមានការលំបាករបស់ប្រជាពលរដ្ឋចេះតែមាន
រហូតមក ព្រោះកាលឆ្នាំ៧៧យើងឯកភាពជាមួយខាងរដ្ឋាភិបាលដើម្បីបង្កើតគណៈបក្ស
ចូលបោះឆ្នោត តែក្រោយមកតាម្នុក តាតមិនសុខចិត្តចេះតែមានសង្គ្រាមបន្តទៀតទៅទប់
ស័ក្តិហ្នឹងវាចេះតែមានហើយ ខ្លាហរណ៍កន្លងមកចឹងមានវាយនៅទំនប់ដាច់ចឹង មានដុតដុះ
ដុតអីចឹង នៅអន្លង់វែងចឹងទៅមានវាយក្នុងក្នុងក្នុងចឹងទៅ ឆេះនេះឆេះនោះចឹងទៅ ចឹង
បានថា កាលលំបាកហ្នឹងវាចេះតែមានហើយមិនអត់ទេ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកាលហ្នឹងពូមានដឹងថា នៅកន្លែងស្រះឈូកហ្នឹងមានកន្លែងអាឈើអី កាលហ្នឹងប្រទេស
ចិនដាច់ជំនួយហើយ តាម្នុក តាតបានកាត់ឈើមួយចំនួនលក់ទ្រូបៃ កាលហ្នឹងមានចិនមែន
ដែលអត់?

សយៈ បាទ! ហ្នឹងជាការពិតហើយ នៅស្រះឈូកហ្នឹង ម៉ាស៊ីនអាឈើធំរបស់ថៃ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងលក់ឈើដើម្បីយកលុយមកចិញ្ចឹមប្រជាជន?

សយៈ បាទ! ចិញ្ចឹមប្រជាជនចិញ្ចឹមកងទ័ពហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងពេលក្រោយមកទៀតចេះតែមានបញ្ហាបន្តិចម្តងចេះតែកើតឡើងឈានដល់មានការហ៊ាន
សម្លាប់លោក សុន សេន អីហ្នឹងពូមានបានដឹងខ្លះទេ ពេលចាប់តាប៉ូល ពត យកទៅកាត់
ទោសអីហ្នឹង ព្រោះសុទ្ធតែក្នុងឯងទាំងអស់?

សយៈ សើចខ្ញុំបានដឹងដែរ តែវាមិនសូវច្បាស់ ស្រពិចស្រពិលមានទំនាស់ទាស់ទែងគ្នាហ្នឹងមិនដឹង
ជាយ៉ាងម៉េចទេ បានជាកើតនៅជាចិនវិញ ចឹងបានថារឿងរ៉ាវកន្លងមកហ្នឹងពូថា ដល់ធ្វើ
គេមិនបានមកលេងក្នុងឯងចឹងវាយ៉ាប់អាចឹងណាស់ នាំយើងឲ្យឆ្លាតដូចជាល្ងង់ ។

វណ្ណៈ៖ តែកាលដែលអីមកតស៊ូនៅតំបន់ហ្នឹង គឺពីដើមឡើយមានព្រៃឈើច្រើន មិនមែនស្រឡះដូច
ជាឥឡូវទេ?

សយៈ មានច្រើន ។

វណ្ណៈ៖ ហើយសត្វព្រៃក៏មាន?

សយៈ សប្បុរសណាស់ ពីដើមតាមហ្នឹងសុទ្ធតែអាចម៍ដីរី ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងដីទាំងអស់ហ្នឹងទៅណាអស់ទៅ?

សយៈ ទេ មិនដឹងទៅណាទៅណាអស់ទេ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងចំណេញប្រទេសដិតខាងវិញ គេនៅសល់ព្រៃ?

សយៈ បាទ!សរុបមកសង្គ្រាមបានធ្វើឲ្យហិនហោច ចឹងបានជាលោកគឹម សាម៉ែត គាត់និយាយថា តាមនយោបាយឈ្នះៗរបស់រដ្ឋាភិបាលហ្នឹង ដូចនេះធ្វើឲ្យមានការរីកចំរើន បើមានសង្គ្រាមទៀតវាហិនហោចវិចរិល ។

វណ្ណៈ ចឹងបើយើងនៅតែបន្តវាយខ្មែររហូតមានកូនចៅណាកសាងប្រទេស?

សយៈ បាទ ។

វណ្ណៈ ចឹងបើមានសង្គ្រាមបន្តទៀតវាហិនហោចហ្នឹង បើសិនជាគ្មានការបញ្ចប់សង្គ្រាម អាជ្ញាធរថា ឲ្យចាញ់ឈ្នះហ្នឹងវាមិនឆ្ងាយទេ ព្រោះចេះតែមានអ្នកជួយលុយកាក់បន្តៗចឹង មានដើមទុនវាយគ្នារហូតទៅ?

សយៈ បាទ ។

វណ្ណៈ កាលហ្នឹងរៀនណាមដកអស់មែន តែខ្មែរក្រហមវាយខ្លាំងគេមានមធ្យោបាយផ្សេងទៀត?

សយៈ បាទ ។

វណ្ណៈ តែបានចរចារគ្នាចឹងទៅខ្មែរបានសុខទាំងអស់គ្នាចឹងក៏វាស្រួលម្យ៉ាងដែរ?

សយៈ បាទ ។

វណ្ណៈ ទោះបីយើងរកបានតិចហូបតិចបានច្រើនហូបច្រើន តែយើងលែងភ័យរឿងសង្គ្រាម?

សយៈ បាទ ។

វណ្ណៈ យើងតែនាំគ្នាធ្វើការរកស៊ីទៅ ។

សយៈ បាទ ។

វណ្ណៈ ចឹងក្រោយមកទៀត ការដឹកនាំចរចារជាមួយរដ្ឋាភិបាលហ្នឹង តើជាគំនិតរបស់តាម៉ុកឬក៏ជាគំនិតរបស់មេកងពលមួយចំនួន បើតាមពូជីង?

សយៈ តាមមើលកិច្ចការផ្ទៃក្នុងរបស់តាម៉ុក ខ្ញុំមិនបានដឹងទេ បើសរុបមកដែលនាំឲ្យបានស្រុះស្រួលមូលមតិឯកភាពគ្នាមកដល់សព្វថ្ងៃហ្នឹង មួយមានចលនាមួយពីគ្រពាំងប្រាសាទនេះទៅព្រះវិហារ អ្នកដឹកនាំមានឯកឧត្តម ជា កែវ ខ្ញុំនិយាយឲ្យច្បាស់តែម្តង មានលោក ជុំ ជាតិ មានលោក វ៉ាយ ពីន មួយទៀត ហើយមានខ្ញុំនេះ រស់ សយ ដែលបានដឹកនាំចលនានេះចូលទៅខាងព្រះវិហារ ដល់ក្រោយមកក៏វិលត្រឡប់មកដើម្បីបញ្ចប់សង្គ្រាមដែលដឹកនាំដោយឯកឧត្តម ជា កែវ លោក ជុំ ជាតិ ហ្នឹង វ៉ាយ ពីន នេះ នាំកម្លាំងចុះមកវាយបកវិញដោយជាមួយកម្លាំងយើងនៅខាងក្នុងនេះណាស់ ។

វណ្ណៈ វាយបកទៅខាងណា?

សយៈ វាយបកទៅរកតាម៉ុក វិញ ។

វណ្ណៈ: ឆ្នាំណាវាយបកទៅតាមកុរិញ?

សយ: ឆ្នាំ១៧៧៨-៧៧៧ ហ្នឹង ។

វណ្ណៈ: ចឹងដល់ឆ្នាំ៧៧៧ យើងត្រូវត្រូវអស់?

សយ: បាទ! ៧៨-៧៧៧ បញ្ចប់ហ្នឹង ។

វណ្ណៈ: ចឹងដល់ឆ្នាំ៧៧៧ មានសមាហរណកម្ម?

សយ: បាទ! មានសមាហរណកម្មហ្នឹងហើយ តាមខ្ញុំដឹងពីខែបីកាលហ្នឹងឆ្នាំ៧៧៨ ពីខែ៣មកចាប់វាយបកកុរិញ ដឹកនាំកម្លាំងភស្តុនេះចូលទៅព្រះវិហារ ឯកភាពជាមួយហ្នឹងតំណាងរាស្ត្រខាងរដ្ឋាភិបាល បុរេបុរាណទៅវាយ ទៅវាយនៅអន្លង់វែងហ្នឹងតែម្តង ខាងអន្លង់វែងខ្ញុំដឹកនាំចលនាភស្តុខ្ញុំមិនបានដឹងទេ តាមដឹងអាចលោក យឹម ដាន់ណា អ្នកដឹកនាំហ្នឹង ។

វណ្ណៈ: ចឹងមានខាងអន្លង់វែងដែរ?

សយ: បាទ! ពេលក្រោយខាងនេះ តាមដឹងថ្ងៃទីប៉ុន្មានទេ បែបថ្ងៃទី២៨ ឬថ្ងៃទី១៥ ទេ ខាងអន្លង់វែងបំផុសមនុស្ស មាន យឹម ពីម អីហ្នឹងឯង ។

វណ្ណៈ: ចឹងខាងអន្លង់វែងមានចលនាក្រោយទេ?

សយ: ក្រោយខាងត្រពាំងប្រាសាទ ស្រុកត្រពាំងប្រាសាទ ។

វណ្ណៈ: ចឹងខាងត្រពាំងប្រាសាទមានការដឹកនាំមុន?

សយ: បាទ! ដឹកនាំមុន ។

វណ្ណៈ: ចឹងកាលហ្នឹងគិតឃើញយ៉ាងម៉េចបាននាំគ្នាទាំងលោក កែវ លោក ជុំ ជាតិ លោក ពិន ហើយ ពូ ហ្នឹងនឹកឃើញយ៉ាងម៉េចបានដោះដៃពីតាម៉ុក ហ្នឹង មានគំនិតយ៉ាងម៉េច?

សយ: ហ្នឹងវាវែងបន្តិច កាលហ្នឹងមែនទែនទៅវាបែងជាពីរក្នុង ខាងខ្ញុំនេះគេហៅថា កម្លាំងលោកប៉ុល ពត និយាយឲ្យច្បាស់តែម្តង ហើយខាងអន្លង់វែងនេះគេតាម៉ុក ហើយហ្នឹងនោះ ចឹងគេមានកន្លែងមួយគេហៅកន្លែង១៧ ជាកន្លែងអប់រំមានឈ្មោះ១៧ ហើយគេយកពួកខ្ញុំហ្នឹងទៅដាក់កន្លែង១៧ហ្នឹង ។

វណ្ណៈ: កាលហ្នឹងនៅ១៧ ហ្នឹងមានពិណក្របក្រង?

សយ: ១៧ ហ្នឹង ទី១ គេហៅ ខឹម ង៉ុន នោះ ទី២ ស្ទី ញ៉ាន ទេ នៅក្របក្រងហ្នឹងយកពួកខាងខ្ញុំនេះទៅដាក់ហ្នឹង ដើម្បីអប់រំ ។

វណ្ណៈ: ឆ្នាំណាឆ្នាំ៧៧៧ ហ្នឹង?

សយ: ឆ្នាំ៧៧៧ ឆ្នាំ៧៧៧-៧៧៧ ហ្នឹងឆ្នាំ៧៧៧ ។

វណ្ណៈ: ចឹង៧៧៧ ទេ?

សយៈ បាទ! ៧៧-៧៨ ដាក់ចឹងទៅ ៧៧-៧៨ ទៅ ចាំខ្ញុំរៀបរាប់ទៀត ធម្មតាវាមានបងមានបួន ចឹងក្លាយនៅហ្នឹងណាស់ ថាបើសិនជាមិនគេចទេ គឺយើងត្រូវតែស្លាប់ហើយ បើចឹងអ្នកទាំង បួនមានខ្ញុំហ្នឹងដែរ មានគំនិតមួយសុំគេ សុំ តាញ៉ាន សុំតាឌីន មកប្រគល់ស្បូវដើម្បីយកមក ធ្វើផ្ទះនៅកន្លែងអប់រំ ១៧ ហ្នឹង ។

វណ្ណៈ ចឹងមានន័យថា យើងជាប់ឃុំហើយយើងខិតខំរកល្បិច?

សយៈ បាទ! រកល្បិច ។

វណ្ណៈ ចឹងពួនិយាយបន្តទៀត?

សយៈ ដល់សុំទៅតាត់ឯកភាពឲ្យអ្នកទាំងបីមកប្រគល់ស្បូវមកធ្វើផ្ទះនៅកន្លែងហ្នឹង ហើយខ្ញុំគេមិនឲ្យ មកទេ ព្រោះខ្ញុំវាពូកែឡាំប៉ាំហើយកាលហ្នឹងឆ្លងទន្លេអីចឹង ខ្ញុំស្រួលដោះ ដល់តាត់ចេញបាន មួយយប់មកខ្ញុំក៏សុំគេមកមើលក្រសួរឆ្លងទន្លេនេះ សុំបានហើយក៏មកជួបគ្នាបានរកពេល វេលាគឺថ្ងៃ២៥ ត្រូវចេញដំណើរ ប៉ុន្តែដោយឧបសគ្គមានគេតាមដាននៅកន្លែងហ្នឹងទៀត កន្លែងមូលដ្ឋាននៅយើងអូរស្វាយហ្នឹង គេតាមដានមិនសុខសាបដែរការថ្ងៃ២៥ ហ្នឹងក៏ រំសាយចោល ក៏ដាក់ថ្ងៃសៅរ៍ថ្ងៃ២២ នាំគ្នារត់ទាំងយប់ហ្នឹង ចេញពីអូរស្វាយទៅមែនទែន ព្រះវិហារគេដើរមួយយប់អីដល់ ខ្ញុំដើរទាល់តែដល់ថ្ងៃ២៨ បានទៅដល់ខេត្តព្រះវិហារ បានដល់ស្រុកកូលែន ។

វណ្ណៈ ពេលយើងដើរហ្នឹង យើងមានទំនុកចិត្តថា ពេលចូលទៅដល់ខាងរដ្ឋាភិបាលហ្នឹងទទួលយើង ឬមួយយើងដើរប្រថុយ?

សយៈ ការគ្មានប្រព័ន្ធទាក់ទងដង ឆឹងតយើងតែម្តង តែយល់ថាទោះបីស្លាប់យ៉ាងម៉េចយើងខំទៅ និយាយជាមួយគេគ្រាន់បើជាងគេឃុំហើយ ក៏ទៅមានឃុំមានស្តីគេហើយដឹងស៊ុបហើយដឹង ដំណឹងហើយគេយកឡានមកទទួលនៅកូលែនហ្នឹង ។

វណ្ណៈ ចឹងទទួលហើយឲ្យពូនៅណាទៀត?

សយៈ ទៅខេត្តទៅនៅខេត្តយកពីស្រុកកូលែនហ្នឹងទៅនៅខេត្ត ។

វណ្ណៈ ចឹងកាលហ្នឹងប្រពន្ធកូននៅទីនេះគេអត់មានធ្វើបាបទេចឹង?

សយៈ យកទៅទាំងអស់ទាំងប្រពន្ធកូន ខ្ញុំទៅទាំងក្មេងទាំងចាស់ទាំងទ័ពមានជាង ៦០ នាក់ ។

វណ្ណៈ ពេលទៅដល់សៀមរាបពូទៅជួបពីណាគេ?

សយៈ អត់ទេ ខ្ញុំទៅខាងខេត្តព្រះវិហារ ។

វណ្ណៈ ចឹងចេញពីកូលែនទៅខេត្តព្រះវិហារវិញ?

សយៈ បាទ ។

វណ្ណៈ: ចឹងបានទៅជួបពិណា ?

សយ: ទៅជួបឯកខត្តម ខួយ គីមហួរ ជាអ្នកទទួល ឯកខត្តមអភិបាលរង ខួយ គីមហួរ ។

វណ្ណៈ: ចឹងពេលដែលគាត់ទទួលហើយគាត់នាំពាក្យទៅដល់ខាងរដ្ឋាភិបាលយ៉ាងម៉េច ?

សយ: បាទ! គាត់ទទួលយើងរាកទាក់ចឹងទៅខ្ញុំមកបានមួយថ្ងៃពីរថ្ងៃបានយន្តហោះគេមកយកខាងខ្ញុំ ហ្នឹងបួននាក់ទៅភ្នំពេញ ។

វណ្ណៈ: ចឹងកាលហ្នឹងទៅតែបួននាក់ទេ?

សយ: បាទ! បួននាក់ ។

វណ្ណៈ: ចឹងយ៉ាងម៉េចទៀតត្ប?

សយ: ដល់ទៅភ្នំពេញចឹងទៅ សំខាន់គេសាកសួរយើងមើលកាលហ្នឹងជួបលោក ដុំ ហាក់ ហើយ លោកអីមួយទៀតទេ ឈ្មោះ រឿប អ្នកយកព័ត៌មានណាស់ ។

វណ្ណៈ: ខាងរដ្ឋាភិបាល ?

សយ: បាទ! ខាងរដ្ឋាភិបាល ។

វណ្ណៈ: ចឹងកាលហ្នឹងទៅដល់ជួបលោក ដុំ ហាក់?

សយ: បាទ! ដុំ ហាក់ ហើយក្រោយមកលោក ម៉ុល រឿប ខ្ញុំមិនសូវស្គាល់ច្បាស់ដែរ ។

វណ្ណៈ: ចឹងយ៉ាងម៉េចទៀត?

សយ: គាត់អ្នកយកព័ត៌មានហ្នឹងទៅសាកសួរយើងតាមដំណើរហ្នឹងទៅ យើងរៀបរាប់តាមហេតុ ដល់ដែលយើងចេញទៅចិនណាស់ ។

វណ្ណៈ: បាទ ។

សយ: ហើយបានគេសម្រាកបំប៉នសុខភាពរយៈពេល១០ ថ្ងៃ នៅភ្នំពេញ១០ ថ្ងៃ នៅដុះសំណាក់ ហេង ឡាយ បំប៉ននៅហ្នឹង ។

វណ្ណៈ: ហ្នឹងឆ្នាំ៧០ ប៉ុន្មាន?

សយ: ឆ្នាំ៧៧ដូចខ្ញុំនិយាយមិញហ្នឹង បានខ្ញុំបញ្ជាក់ពីក្រោមមកដល់ខែថ្ងៃ៧៧ហ្នឹងចុះបកមកវាយ វិញ នេះដូចខ្ញុំបញ្ជាក់ពីមុន ។

វណ្ណៈ: ចឹងចុះមកវាយជាមួយតាម៉ុកវិញ?

សយ: បាទ! វាយជាមួយតាម៉ុក មានកម្លាំងខ្មែរក្រហមយើងដែលចូលនេះនោះ ។

វណ្ណៈ: ចឹងពេលហ្នឹងកម្លាំងខាងតាម៉ុកចាញ់បួនយ៉ាងម៉េច?

សយ: ចាញ់ បើមិនចាញ់យ៉ាងម៉េច បើខាង យឹម ដាន់ណា យឹម ពីម ហ្នឹង បកវាយដែលហ្នឹង ចូលទៅសៀមរាបហើយបកវាយដែរ ។

វណ្ណៈ: ចឹងដល់ពេលហ្នឹងតាម្នីក គាត់រត់ទៅខាងណាវិញទៅ?

សយ: ថា ទៅនៅត្រង់ណាទេ ដល់ក្រោយមកគេទៅចាប់យកទៅភ្នំពេញទៅ ខ្ញុំមិនបានតាមដាន ដែរ ចឹងបានថា កិច្ចការផ្ទៃក្នុងខាងតាម្នីក មិនបានដឹងទេ តែកន្លងមកវាចឹង ។

វណ្ណៈ: ចឹងកាលហ្នឹងតាម្នីក គេមកចាប់គាត់នៅអន្លង់វែងហ្នឹងឬគេមកហៅគាត់ឲ្យទៅសៀមរាប?

សយ: ដូចថាគេមកចាប់ ដូចថានៅម្តុំដុប ដុបម្តុំនោះ ខ្ញុំក្តាប់មិនបានដែរ ព្រោះខ្ញុំនៅខាងខេត្តព្រះ វិហារនោះកាលហ្នឹង ។

វណ្ណៈ: ពូនៅព្រះវិហារឆ្នាំណា?

សយ: ខ្ញុំថ្ងៃ២៨ដល់ព្រះវិហារ ។

វណ្ណៈ: ថ្ងៃ២៨ឆ្នាំណា?

សយ: ថ្ងៃទី២៨ឆ្នាំ៧៧ហ្នឹង ។

វណ្ណៈ: ចឹងមុនឆ្នាំ១៧៧៧ហ្នឹងពូមាននៅខេត្តព្រះវិហារដែលអត់ មានធ្លាប់នៅទេ?

សយ: អត់ទេ នៅមូលដ្ឋានយើងនេះហ្នឹង ត្រពាំងប្រាសាទហ្នឹង ។

វណ្ណៈ: ម៉េចបានពូឈរជើងនៅព្រះវិហារវិញ?

សយ: ខ្ញុំចង់និយាយថា ខ្ញុំចូលទៅនេះហ្នឹងណាស់ ចូលទៅជាមួយឯកទត្តម ជា កែវ ជុំ ជាតិ វាយ ពីន ចូលទៅខេត្តព្រះវិហារឆ្នាំ៧៧ថ្ងៃទី២៨ហ្នឹងដល់ហ្នឹង ។

វណ្ណៈ: ចឹងទេ?

សយ: បាទ ។

វណ្ណៈ: ចឹងខ្ញុំចង់សួរក្តាប់ទៅខាងព្រះវិហារបន្តិច ក្រោយឆ្នាំ៧៧ហ្នឹង កាលលើកមុនពូថាចល័តទៅ ដល់ខេត្តកំពង់ធំ ខេត្តព្រះវិហារក៏ពូធ្លាប់ទៅដែរ?

សយ: បាទ ។

វណ្ណៈ: ចឹងខ្ញុំចង់ដឹងចំណុចមួយទៀត ដូចជាមិនច្បាស់លាស់សោះមកដល់រាល់ថ្ងៃនេះ ថាកន្លែងដូះ ក្រហមហ្នឹង ពីមុនថាតាម្នីក ធ្វើជាដូះឈើ តែមានអ្នកខ្លះនិយាយចឹង តែមានអ្នកខ្លះ និយាយថា មិនមែនទេ កន្លែងហ្នឹងរបស់ថៃអ្នកធ្វើទេ ចឹងពូអាចដឹងបានទេ ថាពិតប្រាកដ ហ្នឹងខាងណាខាងថៃជាអ្នកសាងសង់ឬតាម្នីក ជាអ្នកធ្វើ បើតាមពូដឹង?

សយ: ដូះក្រហមនៅខាងព្រះវិហារនោះខាងថៃទេ ជាអ្នកធ្វើ ។

វណ្ណៈ: ចឹងពូទៅឆ្នាំ១៧៧៧ហ្នឹងឃើញជាដូះថៃរបស់ថៃ?

សយ: បាទ! ថៃហើយអាខាងនោះអូរ ។

វណ្ណៈ: ចឹងមិនមែនតាម្នីកជាអ្នកធ្វើទេ?

សយៈ តាម្នក ចង់និយាយថា ខាងបុរសស្បូវទេ តាម្នក បានធ្វើដូច្នោះនៅខាងព្រំដែនបុរសស្បូវ នោះហ្នឹងជាដូច្នោះ តាម្នក ហើយហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងដូច្នោះក្រហមរបស់ថៃទេ?

សយៈ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងបានយើងចង់បានឲ្យមានព័ត៌មានច្បាស់ ពីព្រោះថាវាជារឿងព្រំដែនមួយដែរ?

សយៈ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងបើសិនជាតាម្នក ធ្វើអាចថាដើម្បីយើងដឹងពីដូច្នោះក្រហមមកដល់ប្រាសាទ ចឹងបើជារបស់ថៃចឹង យើងមិនដឹងថា យើងកំណត់ព្រំដែនបានត្រឹមណាទេ ទោះបីជាភូមិភាគនៅក្នុងឡាអេស ម្រេចថា ប្រាសាទព្រះវិហារជារបស់ខ្មែរហើយដីជុំវិញប្រាសាទហ្នឹងជារបស់ខ្មែរ តែវា នៅតែមានការស្រពិចស្រពិលហ្នឹង ព្រោះអីខាងភាគថៃហ្នឹងក៏គេមិនទាន់ដកទ័ពចេញដែរ ចឹងខ្ញុំចង់ឲ្យច្បាស់ បើសិនជាត្រូវដឹងថាឆ្នាំ១៩៧៨ហ្នឹង ពូទៅឃើញហ្នឹង កាលហ្នឹងកន្លងទៅថៃ មានឈរនៅលើព្រះវិហារយើងដែលអត់ ហើយបានឈរជើងនៅម្តុំណាខ្លះ ពូអាចដឹងបាន ទេ ឬមួយពូមិនបានដឹងទេ?

សយៈ មិនសូវបានដឹងដែរ តែមកដល់បច្ចុប្បន្ននេះ កន្លងមកដូច្នោះក្រហមខាងនោះប្រាសាទនៅចន្លោះ អូរចេះ អូរមួយខ័ណ្ឌចេះហ្នឹងជារបស់ថៃហើយហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងមានន័យថា ពីអូរទៅខាងដូច្នោះក្រហមថៃ ពីអូរមកខាងជើងប្រាសាទយើង?

សយៈ បាទ! អាអូរឡើងមកប្រាសាទយើងហើយ ទឹកដីយើងហើយហ្នឹងគ្មានអីកែក្រឡែទេ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងពីដើមមកអ្នកខ្លះនិយាយថា តាម្នក ធ្វើហើយដូរដែលចុះមករាល់ថ្ងៃនេះមិនទាន់មាន ដួលកៅស៊ូទេ ជាដូចជាធម្មតា គេថាដួលកៅស៊ូនេះមានពេលដែលថៃហ្នឹងបើកច្រកជាមួយ ខាងរដ្ឋាភិបាលដើម្បីយកលុយភ្ញៀវទេសចរណ៍មកមើលប្រាសាទហ្នឹងទេ បានជាថៃធ្វើដូរ ចុះមកកន្លែងអូរហ្នឹងតែម្តង អាហ្នឹងពូថាគេធ្វើក្រោយ ចឹងបានថាចង់ស្វែងរកចំណុចហ្នឹងដែរ ដើម្បីឲ្យច្បាស់ តែពូមិនបានដឹងច្បាស់ក៏មិនអីដែរ ចាំមើលព្យាយាមរកកន្លែងណាដែលបាន ឈរជើងនៅលើប្រាសាទព្រះវិហារតាំងពីសម័យខ្មែរក្រហមរហូតដល់ក្រោយ៧៩ចឹងមក រហូតដល់សមាហរណកម្មនេះ បើសិនជាមានពីណាឈរជើងនៅហ្នឹងខ្ញុំចង់ដឹង ចឹងពូមាន ស្គាល់ទាហានឈរជើងនៅហ្នឹងទេ?

សយៈ មានលោក វ៉ាន់កុសល្យ អីហ្នឹងធ្លាប់នៅហ្នឹងចាំដួងគាត់ទៅហ្នឹងគាត់ប្រចាំនៅហ្នឹងហើយជា មួយលោក អ៊ិន ហៀន អីហ្នឹង ច្បាស់តែម្តង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងចលនាដែលឯកមកខាងរដ្ឋាភិបាលហ្នឹង ទី១យល់ឃើញថាយើងវាយខ្មែរជាមួយខ្មែរបូម្នាក់គិតថាយើងធ្វើសង្គ្រាមគិតថាវាខ្សោះខ្យល់លែងចង់ទៅមុខទៀតហើយ បានជាយើងបកចូលជាមួយរដ្ឋាភិបាលបូម្នាក់យ៉ាងម៉េច?

សយៈ ខ្ញុំពិនិត្យឃើញថា ធ្វើយូរៗហើយវារិចវារិលទាំងសងខាងមិនថាតែពួកខ្ញុំអ្នកភស្តុតាងម្នាក់ទាំងខាងរដ្ឋាភិបាលទេ ចឹងបានថាយល់ដូចនេះហើយ ហើយមានទប់ស្កមដឹកនាំខាងភស្តុតាងនេះ មានការបែកបាក់គ្នាផង ក៏សុំខិតខំទៅឯកភាពជាមួយរដ្ឋាភិបាលទៅ ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ចប់សង្គ្រាម អានេះជាការយល់របស់ខ្ញុំណាស់ ហើយទាំងអស់គ្នាក៏ចឹងដែរ បើមិនយល់ចឹងមិនមែននាំគ្នាទៅទេ សុទ្ធតែមេកងពលទៅយល់ចឹង ទី២ទី៣ទៀតបើយើងនៅទៅក៏វាមានគ្រោះអាសន្នដែរ ដែលយើងជាកូនចៅគាត់ទាំងពីរណាពីណាមកស្រាប់តែមានទោសមានវិន័យដាក់កន្លែងអប់រំអីចឹង នេះជាការយល់របស់ខ្ញុំ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងបើនៅខាងអន្លង់វែងវិញ រឿងសម្លាប់លោក សុន សេន និងក្រុមគ្រួសារហ្នឹង បើតាមអ្នកកាសែតបរទេសហ្នឹងបានសំភាសជាមួយលោក ប៉ុល ពត គឺគាត់បានបញ្ជាឲ្យទៅសម្លាប់មែន ប៉ុន្តែលោក ប៉ុល ពត មិនឲ្យសម្លាប់ទាំងពូជទេ ឲ្យសម្លាប់តែបុគ្គល សុន សេន ទេ?

សយៈ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ បើតាមឯកសារគាត់ នៅក្នុងបទសំភាស?

សយៈ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ ប៉ុន្តែអ្នកទៅធ្វើហ្នឹងវាជ្រុលទៅសម្លាប់ទាំងអស់ ហើយការសម្លាប់ទាំងអស់ហ្នឹងគេចោទទៅលើតារាង ០ ៥ តារាង ០ ៦ បានជាតាមកហ្នឹងចាប់ពួកហ្នឹងយកមកសម្លាប់ចោលវិញ ចឹងបានជាខ្ញុំចង់ដឹងថានៅខាងគ្រូពាំងប្រាសាទហ្នឹង គិតថាតារាង ០ ៥ តារាង ០ ៦ ទៅសម្លាប់មែនឬជាបុគ្គលផ្សេង?

សយៈ បើគាត់ខ្ញុំមិនទេ វាអាចជាអ្នកផ្សេងតាមមើល ។

វណ្ណៈ៖ ចឹង?

សយៈ បាទ! ខ្លាហរណ៍ថាឲ្យធ្វើប៉ុន្តែនេះទៅធ្វើប៉ុណ្ណោះចឹងទៅ មិនមែនគាត់ផ្ទាល់ទេ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងឥឡូវយើងចូលមកដល់សម័យកាលមួយដែលមានសង្គ្រាមខ្មែរនិងខ្មែរហើយ?

សយៈ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ យើងត្រូវវត្តាអស់ហើយ ចឹងខ្ញុំចង់សួររបៀបធៀបទៅ កាលជំនាន់សង្គ្រាមនិងបច្ចុប្បន្ននេះ តើពុំយល់ថា តើមួយណាអស់នៅស្រួលជាងបើតាមពួកគេ?

សយៈ ការយល់របស់ថា ការអត់មានសង្គ្រាមគឺជីវិតរបស់ប្រជាពលរដ្ឋហើយខ្លួនខ្ញុំផ្ទាល់គឺវាសុខសានរបូត តែបើមានសង្គ្រាមគឺមិនកំណត់ពេលវេលាដែលត្រូវស្លាប់បាត់បង់ទេ អត់មានកំណត់ទេ ហើយបើមានយើងដឹងសង្គ្រាមអីវាជារឿងផ្សេងទៀត ខ្ញុំកំណត់ចឹង ដូចនេះពីសង្គ្រាមមកបញ្ចប់សង្គ្រាម ខ្ញុំទទួលយកការចប់សង្គ្រាមនេះ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងខ្ញុំចង់ដឹងរឿងសាសនាវិញ កាលដំនាន់នោះមានទេ ដំនាន់ខ្មែរក្រហម?

សយៈ សើច...មិនមានទេ ។

វណ្ណៈ៖ ចុះជីវភាពកាលនោះយ៉ាងម៉េចដែរ?

សយៈ ជីវភាពវាមិនដល់ដាច់បាយដាច់ទឹកដូចកាលយោសនាថា ស៊ីស្លឹកតាមូង ស្លឹកត្រសែកអីមិនមានទេ បាទគឺពេញរបូតដែរ ទី១ ការផលិតដោយខ្លួនឯងបង្កើនផល ទី២ មានការខូចត្រូវតាម្មកមក ។

វណ្ណៈ៖ ហ្នឹងនិយាយក្រោយឆ្នាំ១៩៧៩?

សយៈ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ តែនៅក្នុងរបបប័ណ្ណវិញ ពួកវាចង់ដឹងថាជីវភាពកាលហ្នឹងយ៉ាងម៉េចដែរ?

សយៈ ក្នុងរបបប័ណ្ណហ្នឹងអាចវេទនាហើយហ្នឹង ប្រាប់ថាវេទនាប៉ុណ្ណឹងបានហើយ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកាលហ្នឹងមិនមានសាសនាទេ?

សយៈ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ ឥឡូវយើងមានវត្តមានសាសនាក្របក្រាន់ សាសនាអីក៏មានដែលឲ្យតែមានអ្នកស្ម័គ្រចិត្តចូលចឹង?

សយៈ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងរាល់ថ្ងៃហ្នឹងពួកវាសាសនាអីដែរ?

សយៈ ខ្ញុំសាសនាព្រះពុទ្ធ ព្រោះបានបួសបានរៀនដែរ ។

វណ្ណៈ៖ ពូយល់ឃើញយ៉ាងម៉េចដែលសាសនាព្រះពុទ្ធ បានអប់រំយើងឲ្យប្រព្រឹត្តអ្វីខ្លះទៅ?

សយៈ មែនទែននិយាយឲ្យខ្លឹមកសាសនាព្រះពុទ្ធឲ្យយើងដើរដូរវល្ល និយាយឲ្យខ្លី ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកាលពីដើមមកពួកវាបួសរៀនដែរ?

សយៈ បាទ! ខ្ញុំបួសនេះបានបីវស្សាដែរ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងបួសរៀនបានបីវស្សាហើយយ៉ាងម៉េចបានសឹក?

សយៈ សឹកហ្នឹងមកចូលចលនា ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងចំពោះអ្នកជិតខាងពូ តើសព្វថ្ងៃហ្នឹងពួកវាមានការរាប់អានយ៉ាងម៉េចខ្លះដែរ?

សយៈ ខ្ញុំមិនមានទំលាប់អីសោះជាមួយអ្នកជិតខាង អ្វីដែលមានបញ្ហាខ្ញុំអត់នេះទេ ខ្ញុំមិនឲ្យមានតែ ម្តងអ្នកជិតខាង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងចំពោះអ្នកជិតខាងមានដំណោះស្រាយអាចនិយាយគ្នាបាន?

សយៈ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងចំពោះអ្នកជិតខាងយើងអាចមានទំនាក់ទំនងល្អទេ?

សយៈ ល្អ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងចំពោះកូនចៅវិញ មានទំនាក់ទំនងយ៉ាងម៉េចដែរ កូនចៅក្រុមគ្រួសារដែលមានទំនាស់ ទាស់ទាញឬមួយយ៉ាងម៉េចសព្វថ្ងៃ?

សយៈ សព្វថ្ងៃដូចជាមិនអីទេ ធម្មតាមួយផ្ទាយមានតក់មាននាឡ មានអាទិលមានអាខូចអីខ្លះដែរ តែមានការអប់រំតាមគ្រជាក់ បើគ្រជាក់មិនបានទេអាចដាក់ក្តៅបន្តិចទៅរាល់ថ្ងៃហ្នឹង មាន ការលំបាកតែក្រោយមកក៏បានទទួលវិញ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងខ្ញុំចង់សួរទាក់ទងនឹងតំណែងយើងចង់ធ្វើស្រែចឹង តើមានពិភាក្សាជាមួយកូនប្រពន្ធជា ឆ្នាំនេះយើងត្រូវធ្វើអី ឆ្នាំទៅមុខទៀតយើងត្រូវធ្វើអី តើមានទំលាប់ពិភាក្សាបែបហ្នឹងដែល អត់?

សយៈ បាទ!មានទម្លាប់ពិភាក្សា ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងពិភាក្សានៅពេលណាខ្លះ?

សយៈ យើងធ្វើស្រូវធ្វើអីមិនកើតចឹង ដីហ្នឹងវាអាចមានលទ្ធភាពដាំដំឡូងវិញអី ខ្ញុំធ្វើខ្ញុំពិភាក្សាគ្នា ពេលយើងសម្រាកក្រោយពីការងារ ពេលល្ងាច ពេលហូបបាយអីហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងមានពិភាក្សាញឹកញាប់ដែរ?

សយៈ បាទ!ដំណោះស្រាយដើម្បីជីវភាពគ្រួសារហ្នឹង មែនទែនទៅសឹងថារាល់ថ្ងៃដែរ ដើម្បីរក ច្រកចេញ ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

សយៈ យើងត្រូវដោះស្រាយយ៉ាងម៉េចអីយ៉ាងម៉េច ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងជីវភាពប្រចាំថ្ងៃរបស់ពួកមានការហូបចុកគ្រាប់គ្រាន់ដែលឬមួយយ៉ាងម៉េច?

សយៈ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងអត់មានអីទេ?

សយៈ បាទ!គ្រប់គ្រាន់ តែក៏មិនហូរហៀរមានអីនឹងគេដែរ ម៉ាសមរម្យ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងនៅនេះមានវត្តមានអីដែរ?

សយៈ មាន ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងពួកឡូវមានបានទៅលេងស្រុកកំណើតដែរ?

សយៈ ម្តាយស្លាប់អស់ហើយនៅតែបងប្អូន នៅជីដូនមួយអីមិនសូវបានទៅលេងដែរ ក្រោយពីបញ្ចប់ឆ្នាំ១៩៧៧ហ្នឹងបានទៅលេងស្រុកពីរដង ក្រោយមកទៀតលែងទៅអើតហើយបានជាមិនបានទៅអើត ព្រោះអស់បងប្អូនអស់ម៉ែឪ នៅហ្នឹងហើយ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងនៅខាងស្រុកអន្លង់វែងយើងមិនទាន់មានកំណែការងារធំៗដូចជាការចក្រ ទស្សនាហ្នឹង កេចមកធ្វើអី ដើម្បីអភិវឌ្ឍន៍ភូមិស្រុកមិនទាន់កើតមានទេ?

សយៈ បាទ!មិនទាន់មានទេ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងមិនទាន់មានទេ?

សយៈ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងនៅខាងស្រុកត្រពាំងប្រាសាទហ្នឹង ប្រជាជនប្រកបមុខរបរអីជាសំខាន់?

សយៈ សំខាន់ដំណាំមានបីប្រភេទ ទី១ ស្រូវ ទី២ សណ្តែក ទី៣ ដំឡូង តែដំណាំយុទ្ធសាស្ត្ររបស់សព្វថ្ងៃគឺដំណាំកៅស៊ូ ជាដំណាំយុទ្ធសាស្ត្រហ្នឹង តែកៅស៊ូមានដោយបុគ្គលទេ មិនមានច្រើនទេក្នុង១០០ មានបីអីនោះរឿងកៅស៊ូអីហ្នឹង តែជាយុទ្ធសាស្ត្ររបស់គេមានបីចំណុចហ្នឹង មានស្រូវ សណ្តែកនិងដំឡូង ពោតក៏គ្មានដែរ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងដល់ដំណាំស្រូវ សណ្តែក ពោត ដំឡូងអីហ្នឹង ពេលធ្វើបានហ្នឹងវាអាចមានតម្លៃទប់ទល់ពេលយើងចុះទៅធ្វើដែរឬមួយយើងធ្វើទៅវាមិនសូវចំណេញឬមួយយ៉ាងម៉េចដែរ?

សយៈ អាហ្នឹងទៅតាមជាក់ស្តែង ប្រើទំនុកចំទំនុកច្រើនចឹងទៅអាហ្នឹងមួយ ហើយជាក់ស្តែងរឿងដល់ដំណាំរបស់យើងវា ទុកហរណ៍ឆ្នាំនេះវាប៉ះពាល់អីទឹកវាច្រើនពេកវាអាចរលួយម៉េមអីដំឡូងណាស់ ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

សយៈ បើសណ្តែកអីហ្នឹងដូចជាមិនអីទេ គេធ្វើទៅបានចំណេញរបស់គេដែរ វាមិនសូវអីប៉ុន្មានទេ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងខ្ញុំដូចជាអស់អីសួរពូទៀតហើយ តើពូមានមតិយោបល់អីចង់បញ្ចេញបន្ថែមនូវអ្វីដែលខ្ញុំមិនទាន់បានសួរពូ មានទេ?

សយៈ ដូចជាមិនមានអីទេ មានតែជូនពរឲ្យក្នុងយុទ្ធសាស្ត្របានជោគជ័យក្នុងការយកព័ត៌មាន ដើម្បីសម្រេចឲ្យបានជោគជ័យក្នុងការបំពេញការងារនេះ ខ្ញុំសូមជូនពរក្នុងគ្រប់កាលៈទេសៈដែលក្នុងចុះប្រតិបត្តិការនេះឲ្យទទួលបានជោគជ័យរកបំណងកិច្ច ។

វណ្ណៈ៖ បាទ! ខ្ញុំសូមអរគុណពូជ្រើនដែលបានសហការ ដល់បទសំភាសន៍រឿងរ៉ាវដែលកើតមាន
ឡើងកន្លងមក ដើម្បីទុកឲ្យកូនចៅជំនាន់ក្រោយបានដឹងបានឮជារឿងប្រវត្តិសាស្ត្រមួយ
ដែលខ្មែរយើងធ្លាប់ឆ្លងកាត់កន្លងមក ចឹងខ្ញុំសូមអរគុណពូជ្រើនសុខភាពល្អនិងអាយុវែង
ពូណាស់ ។

សយៈ បាទ! អរគុណ ។

ចប់